

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 września 1989 r.

Nr 53

TREŚC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

- 311 — z dnia 19 września 1989 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania ministrów stanu oraz szefa i zastępców szefa Kancelarii Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej . . . 807

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 312 — z dnia 11 września 1989 r. w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa stołecznego warszawskiego 808

ROZPORZĄDZENIA:

- 313 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 września 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich 809
- 314 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 6 września 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych 811
- 315 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 września 1989 r. zmieniające rozporządzenie — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych 811
- 316 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 1989 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wyznaczania sędziów do orzekania w sądach gospodarczych 813
- 317 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu zatrzymywania, kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunku osób naruszających lub zagrażających porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu 813
- 318 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 26 września 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ceł i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w nie-handlowym obrocie towarowym z zagranicą oraz zasad klasyfikacji taryfowej tych towarów 815

OBWIESZCZENIE

- 319 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 6 września 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1987 r. w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych 820

311

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 19 września 1989 r.

w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania ministrów stanu oraz szefa i zastępców szefa Kancelarii Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262,

z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie ministrów stanu oraz szefa i za-

stępców szefa Kancelarii Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ustala się według zasad określonych w uchwale Rady Państwa z dnia 29 czerwca 1988 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Monitor Polski Nr 19, poz. 162 i z 1989 r. Nr 4, poz. 35), zwanej dalej „uchwałą”.

§ 2. 1. Wynagrodzenie zasadnicze ministra stanu ustala się przy zastosowaniu mnożnika określonego w poz. 2 tabeli w § 2 ust. 1 uchwały.

2. Dodatek funkcyjny ministra stanu ustala się w wysokości stawki 10, określonej w § 3 ust. 1 uchwały.

§ 3. 1. Wynagrodzenie zasadnicze szefa Kancelarii Prezydenta ustala się przy zastosowaniu mnożnika określonego w poz. 3 tabeli w § 2 ust. 1 uchwały.

2. Dodatek funkcyjny szefa Kancelarii Prezydenta ustala się w wysokości stawki 9, określonej w § 3 ust. 1 uchwały.

§ 4. 1. Wynagrodzenie zasadnicze zastępcy szefa Kancelarii Prezydenta ustala się przy zastosowaniu mnożnika określonego w poz. 2 tabeli w § 2 ust. 3 uchwały.

2. Dodatek funkcyjny zastępcy szefa Kancelarii Prezydenta ustala się w wysokości stawki 7, określonej w § 3 ust. 1 uchwały.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

312

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 września 1989 r.

w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa stołecznego warszawskiego.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), na wniosek Rady Narodowej m.st. Warszawy, wyrażony w uchwale nr 69 z dnia 8 września 1989 r. w sprawie wprowadzenia w województwie stołecznym warszawskim eksperymentu gospodarczego w budownictwie mieszkaniowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na lata 1989—1991 szczególne warunki funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa stołecznego warszawskiego, określone w § 2 i 3.

§ 2. 1. Przy ustalaniu dochodów na cele podatku dochodowego podmiot gospodarczy, o którym mowa w § 1, zalicza do kosztów uzyskania przychodów całość wynagrodzeń obciążających koszty robót:

1) zleconych w trybie przetargów na wykonanie inwe-

stycji, robót i obiektów budowlanych określonym w odrębnych przepisach,

2) wykonywanych w systemie zespołowych form organizacji pracy na podstawie umów o dzieło.

2. Warunkiem korzystania z preferencji, o których mowa w ust. 1, jest uzyskanie efektów rzeczowych określonych w umowach zawartych ze zleceniodawcami robót.

§ 3. Jeżeli podmiot gospodarczy, w warunkach określonych w § 2, realizuje tylko część sprzedaży, przy ustalaniu wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów od pozostałej części sprzedaży wyłącza się z wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w roku poprzednim część wynagrodzeń odpowiadającą procentowemu udziałowi sprzedaży realizowanej zgodnie z § 2 w wartości sprzedaży ogółem.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

313

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 11 września 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich.

Na podstawie art. 145 ust. 8 i art. 148 ust. 4 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 lipca 1989 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 48, poz. 267) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 w ust. 1 kwotę „15.000 zł” zastępuje się kwotą „50.000 zł” oraz kwotę „30.000 zł” zastępuje się kwotą „100.000 zł”;
- 2) określona w § 8 ust. 1 tabela otrzymuje brzmienie:

„Lp.	Stanowisko	Stawka za godzinę obliczeniową w złotych
1	Profesor	2800—3200
2	Docent	2400—2800
3	Adiunkt, starszy wykładowca	2000—2500
4	Starszy asystent, wykładowca	1500—2000
5	Asystent, lektor, instruktor, młodszy wykładowca	1300—1800”

- 3) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;
- 4) załącznik nr 3 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia;
- 5) w załączniku nr 4 do rozporządzenia § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dodatek wypłaca się miesięcznie z dołu w wysokości:

- 1) do 10% najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej — przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości;
- 2) do 15% najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej — przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości;
- 3) do 20% najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej — przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1989 r., z tym że stawki określone w § 1 pkt 2 stosuje się do ponadwymiarowych zajęć dydaktycznych realizowanych po dniu 30 września 1989 r.

Minister Edukacji Narodowej: w z. Z. Wesołowski

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 września 1989 r. (poz. 313)

TABELA STAWEK MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Lp.	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	2	3
1	Profesor posiadający tytuł naukowy profesora zwyczajnego	290 000—320 000
2	Profesor posiadający tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, profesor kontraktowy	250 000—270 000
3	Docent	210 000—240 000
4	Adiunkt posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego, starszy kustosz dyplomowany, starszy dokumentalista dyplomowany	195 000—210 000
5	Adiunkt, starszy wykładowca posiadający stopień naukowy doktora	175 000—195 000
6	Kustosz dyplomowany, dokumentalista dyplomowany	165 000—185 000
7	Starszy wykładowca nie posiadający stopnia naukowego doktora	160 000—180 000
8	Starszy asystent, adiunkt biblioteczny, adiunkt dokumentacji naukowej, wykładowca	155 000—165 000
9	Asystent, asystent biblioteczny, asystent dokumentacji naukowej, lektor, instruktor, młodszy wykładowca, nauczyciel przedmiotów obronnych	140 000—150 000
10	Nauczyciel przedmiotów pomocniczych	120 000—170 000
11	Asystent stażysta, lektor stażysta, instruktor stażysta	120 000—131 000

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Edukacji Narodowej z dnia
11 września 1989 r. (poz. 313)

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Lp.	Funkcja	Miesięczne stawki dodatku w złotych
1	2	3
1	Rektor	dodatek wg kat. I 130 000 dodatek wg kat. II 110 000
2	Prorektor	dodatek wg kat. I 80 000 dodatek wg kat. II 75 000
3	1) Dziekan 2) Dyrektor międzyresortowego albo międzyuczelnianego instytutu (zakładu, ośrodka), dyrektor instytutu na prawach wydziału, dyrektor centrum uczelniano-przemysłowego 3) Dyrektor biblioteki głównej 4) Dziekan (kierownik) wydziału zamiejscowego (filii)	30 000—60 000
4	1) Prodzikan 2) Dyrektor instytutu wchodzącego w skład wydziału lub międzywydziałowego (pozawydziałowego) 3) Zastępca dyrektora instytutu na prawach wydziału 4) Kierownik międzyresortowego lub międzyuczelnianego ośrodka metodycznego 5) Dyrektor zespołu studiów podyplomowych 6) Kierownik ogrodu botanicznego zatrudniającego ponad 30 pracowników	25 000—40 000
5	1) Zastępca dyrektora instytutu wchodzącego w skład wydziału lub międzywydziałowego (pozawydziałowego) 2) Zastępca dyrektora międzyresortowego lub międzyuczelnianego instytutu (zakładu, ośrodka), zastępca kierownika wydziału zamiejscowego (filii), zastępca dyrektora centrum uczelniano-przemysłowego 3) Zastępca dyrektora biblioteki głównej 4) Kierownik zakładu (ośrodka) poza wymienionym w lp. 3 5) Kierownik katedry (zespołu przedmiotowego) 6) Kierownik studium doktoranckiego, podyplomowego, kursu doskonalenia zawodowego oraz innego studium (kursu) specjalnego 7) Kierownik terenowego oddziału podlegającego wydziałowi 8) Kierownik ośrodka metodycznego 9) Kierownik kliniki 10) Kierownik grupy problemowej złożonej z ponad 10 pracowników 11) Kierownik studium praktycznej nauki języków obcych, kierownik studium wychowania fizycznego, kierownik studium nauk społeczno-politycznych, kierownik studium pedagogicznego 12) Zastępca kierownika międzyresortowego lub międzyuczelnianego ośrodka metodycznego 13) Kierownik ogrodu botanicznego	15 000—28 000
6	1) Kierownik pracowni, laboratorium, muzeum — nie wchodzących w skład instytutu, katedry, zespołu przedmiotowego lub zakładu (ośrodka) 2) Kierownik biblioteki wydziału lub instytutu 3) Kierownik oddziału (sekcji) w bibliotece lub ośrodku informacji naukowej 4) Kierownik naukowo-dydaktyczny terenowego punktu konsultacyjnego dla uczestników studiów dla pracujących 5) Zastępca kierownika studium wychowania fizycznego, kierownik zespołu lektorów 6) Kierownik studium wiejskiego gospodarstwa domowego w wyższej szkole rolniczej, zastępca kierownika studium praktycznej nauki języków obcych, kierownik międzywydziałowego studium kulturalno-oświatowego w szkole wyższej 7) Kierownik studenckiego domu marynarza	10 000—20 000

314

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 6 września 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych.

Na podstawie art. 173 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 października 1974 r. w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych (Dz. U. Nr 43, poz. 259, z 1976 r. Nr 40, poz. 238, z 1983 r. Nr 70, poz. 316 oraz z 1984 r. Nr 35, poz. 188) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie choroby pracownika w czasie urlopu wypoczynkowego, stosuje się przepisy dotyczące orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: M. Czariski

315

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 września 1989 r.

zmieniające rozporządzenie — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych.

Na podstawie art. 38 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 33, poz. 175) w związku z art. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1987 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 213) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule I — Wewnętrzna organizacja i zasady funkcjonowania sądów wojewódzkich i rejonowych w sprawach administracji i nadzoru administracyjnego;

a) w § 6 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W sądach wojewódzkich i rejonowych istniejące odrębne jednostki organizacyjne do spraw gospodarczych używają nazwy swego sądu, uzupełnionej wyrazami „Sąd Gospodarczy.”

b) w § 13:

— w ust. 1 po pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wydział gospodarczy — do spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym”

— ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd wojewódzki, w którym nie utworzono wydziału pracy i ubezpieczeń społecznych, wydziału gospodarczego ani wydziału penitencjarnego i nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń karnych, dzieli się na wydziały wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, przy czym sprawy penitencjarne i nadzoru nad sądowym postępowaniem wykonawczym w sprawach karnych należą do właściwości wydziału karnego.”

c) w § 15:

— w ust. 1 po pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wydział gospodarczy — do spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego powie-

rzonych sądom gospodarczym oraz do prowadzenia rejestrów powierzonych sądom rejonowym”

— ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd rejonowy, w którym nie utworzono wydziału rodzinnego i nieletnich, wydziału pracy ani wydziału gospodarczego, dzieli się na wydziały wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2.”

2) w tytule II — Czynności sądów wojewódzkich i rejonowych:

a) w § 60 po wyrazach „wydziałów cywilnych, karnych, rodzinnych” dodaje się wyraz „gospodarczych”

b) w § 61 skreśla się ust. 3,

c) nazwa działu II otrzymuje brzmienie:

„Czynności w sprawach cywilnych, gospodarczych, rodzinnych i nieletnich oraz pracy i ubezpieczeń społecznych”

d) w § 162 w wykazie powołanych przepisów kodeksu postępowania cywilnego po artykule oznaczonym „469” dodaje się art. „479¹³”

e) po § 227 dodaje się nowy rozdział 2a w brzmieniu.

„Rozdział 2a

Przepisy szczególne w sprawach rozpoznawanych w wydziałach gospodarczych

§ 227¹. 1. W sprawie gospodarczej rozpoznawanej w pierwszej instancji, która nie została skierowana na posiedzenie niejawne, przewodniczący wydziału wyznacza rozprawę w składzie jednego sędziego, jeżeli pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, uznał powództwo albo wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 300.000 zł.

2. W wypadku gdy złożenie odpowiedzi na pozew lub rozszerzenie powództwa ponad kwotę 300.000 zł nastąpiło po wyznaczeniu rozprawy, ale w terminie pozwalającym na uzupełnienie składu sądowniczego, przewodniczący wydziału wydaje odpowiednie zarządzenie w tym przedmiocie.

3. W wypadku gdy złożenie odpowiedzi na pozew nastąpiło na rozprawie lub w terminie umożliwiający uzupełnienie składu, sąd przystępuje do rozprawy w składzie jednoosobowym, pod warunkiem że wydane zostanie zarządzenie przewidziane w art. 479³ § 2 kpc.

4. W wypadku niewydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 3, przed odroczeniem rozprawy w celu rozpoznania jej z udziałem ławników, sąd może z urzędu lub na wniosek zabezpieczyć dowody, gdy zachodzą przesłanki określone w art. 310 kpc.

5. Wyznaczając termin rozprawy przewodniczący wydziału uwzględni czas niezbędny dla zachowania przez pozwanego terminu określonego w art. 479¹⁴ § 1 kpc.

§ 227². 1. Oświadczenie organizacji podmiotów gospodarczych w przedmiocie wzięcia udziału w toczącym się postępowaniu może być złożone w formie pisma procesowego lub oświadczenia złożonego do protokołu. Dopuszczenie do udziału w postępowaniu wymaga wyrażenia zgody przez podmiot gospodarczy będący stroną postępowania i zrzeszony w tej organizacji.

2. Od chwili dopuszczenia do udziału w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, sąd doręcza tej organizacji zawiadomienia o terminach i posiedzeniach sądowych oraz, na wniosek, orzeczenia sądowe.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do organizacji podmiotów gospodarczych, które nie zgłaszają udziału w toczącym się postępowaniu, lecz ograniczają się do przedstawienia sądowi swego poglądu, wyrażonego w uchwale lub oświadczeniu ich należycie umocowanych organów.

§ 227³. 1. Fakt doręczenia stronie pisma procesowego w trybie określonym w art. 479⁹ § 1 kpc odnotowuje się w protokole rozprawy.

2. W wypadku ustalenia, że strona będąca adresatem pisma nie otrzymała go, sąd lub strona przeciwna zobowiązana jest do udostępnienia adresatowi tego pisma. Sąd może nakazać stronie przeciwnej ponowne bezzwłoczne doręczenie pisma wysłanego w trybie określonym w art. 479⁹ § 1 kpc stronie, która pisma tego nie otrzymała.

§ 227⁴. Wniosek w przedmiocie odbycia posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych i jego osnowa podlegają odnotowaniu w protokole rozprawy. Postępowanie dotyczące tego wniosku odbywa się przy drzwiach zamkniętych. Postanowienia w tym przedmiocie sąd ogłasza publicznie.

§ 227⁵. W sprawie gospodarczej rozprawa powinna być tak przygotowana, aby sprawę można było rozpoznać na jednym posiedzeniu bez jej odraczania. Jeżeli okaże się to niemożliwe z powodu konieczności przeprowadzenia dowodów ujawnionych w toku posiedzenia, przed odroczeniem tego posiedzenia należy w miarę możliwości przeprowadzić postępowanie dowodowe przynajmniej w części, chyba że byłoby to oczywiście niecelowe.

§ 227⁶. 1. Wydając na posiedzeniu niejawnym wyrok lub wyrok zaoczny, sąd orzeka w składzie jednego sędziego.

2. Do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym niezbędne jest uzyskanie stanowiska strony pozwanej, wyrażonego w odpowiedzi na pozew lub w innym piśmie procesowym.

3. Skierowanie sprawy na posiedzenie niejawne w celu wydania wyroku nie może nastąpić po rozpoczęciu rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo.

4. Wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym doręcza się stronom wraz z pouczeniem o przysługujących środkach odwoławczych, a w szczególności o tym, że wniesienie rewizji od tego wyroku następuje na zasadach ogólnych, określonych w przepisach kodeksu postępowania cywilnego."

f) § 358 otrzymuje brzmienie:

"§ 358. W postępowaniu karnym szczególnej troski w zakresie szybkości postępowania wymagają sprawy osób zatrzymanych, tymczasowo aresztowanych, oskarżonych, w stosunku do których zapadły wyroki skazujące na bezwzględną karę pozbawienia wolności, oraz oskarżonych sądzonych w postępowaniu przyspieszonym."

g) w § 371 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie uchylenia tymczasowego aresztowania w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie o tymczasowym aresztowaniu (art. 212 § 2 i art. 222 § 3 kpk) oraz w razie uznania bezpodstawności zatrzymania w wyniku rozpoznania zażalenia na zatrzymanie (art. 207a § 2 kpk)."

h) w § 404 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. W celu wykonania wyroku skazującego na karę ograniczenia wolności sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, przesyła odpis lub wypis wyroku ze wzmianką o wykonalności:

- 1) w wypadku orzeczenia wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne w uspołecznionym zakładzie pracy lub orzeczenia skierowania skazanego do takiego zakładu w celu podjęcia tam pracy — wyznaczonemu przez wojewodę (prezydenta miasta stołecznego Warszawy, Krakowa, Łodzi) zakładowi pracy, właściwemu według miejsca zamieszkania skazanego,
- 2) w wypadku orzeczenia wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne w instytucji użyteczności publicznej — instytucji wykonującej to orzeczenie,
- 3) w wypadku orzeczenia potrącenia wynagrodzenia za pracę — zakładowi pracy zatrudniającemu skazanego

— z pouczeniem o obowiązku zawiadomienia sądu o dacie rozpoczęcia wykonywania kary ograniczenia wolności oraz o obowiązkach określonych w art. 120 § 1 i 2 oraz art. 122 § 1 kkw. Zakład pracy lub instytucję użyteczności publicznej należy nadto pouczyć o prawie i warunkach złożenia wniosku o zwolnienie skazanego od odbywania reszty kary (art. 88 kk i art. 124 § 1 kkw)."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.

Minister Sprawiedliwości: *Ł. Balcer*

316

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 września 1989 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wyznaczania sędziów do orzekania w sądach gospodarczych.

Na podstawie art. 19¹ § 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 33, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sędziów sądów gospodarczych (wydziałów gospodarczych) wyznacza się do orzekania spośród sędziów danego sądu szczególnie obeznanych z problematyką spraw gospodarczych, którzy orzekali:

- 1) w Państwowym Arbitrażu Gospodarczym,
- 2) w sprawach cywilnych, a w szczególności w sprawach rejestrowych.

§ 2. Wyznaczenia sędziów wymienionych w § 1 do-

konuje kolegium sądu wojewódzkiego na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego po przedstawieniu przez prezesów właściwych sądów propozycji co do podziału czynności w tych sądach.

§ 3. Sędziom wyznaczonym do orzekania w sądach gospodarczych powierza się orzekanie wyłącznie w tych sądach, chyba że liczba spraw wpływających do sądu pozwala na powierzenie im orzekania także w innych jednostkach organizacyjnych sądu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Balcer*

317

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 września 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu zatrzymywania, kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunku osób naruszających lub zagrażających porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172 i z 1989 r. Nr 34, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 stycznia 1984 r. w sprawie zasad i trybu zatrzymywania, kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunku osób naruszających lub zagrażających porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu (Dz. U. Nr 6, poz. 28) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. W razie zatrzymania osoby, funkcjonariusz jest obowiązany:

- 1) sprawdzić, czy osoba zatrzymana posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty, które mogą służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, odebrać je, a także odebrać inne przedmioty mogące stanowić dowody rzeczowe lub podlegające przedkowi;
- 2) doprowadzić osobę zatrzymaną do urzędu spraw wewnętrznych lub jednostki Milicji Obywatelskiej;
- 3) bezzwłocznie sporządzić „Protokół zatrzymania osoby”, doręczyć go osobie zatrzymanej, podając czas i powód zatrzymania,

oraz pouczyć jednocześnie o prawie wniesienia zażalenia do sądu na zatrzymanie w terminie 7 dni od daty doręczenia protokołu zatrzymania;

4) poinformować osobę zatrzymaną o możliwości skontaktowania się z adwokatem.”,

2) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Protokół zatrzymania osoby powinien zawierać wszystkie istotne okoliczności dotyczące przebiegu czynności, a przede wszystkim czas i powód zatrzymania, pouczenie osoby zatrzymanej o przysługującym jej prawie wniesienia zażalenia i żądania zawiadomienia o zatrzymaniu osoby najbliższej lub innej osoby, zakładu pracy lub uczelni oraz oświadczenie osoby zatrzymanej na ten temat (wzór protokołu stanowi załącznik).

2. Zatrzymanie wymaga wpisania do książki zatrzymań osób, którą prowadzi dyżurny urzędu spraw wewnętrznych lub jednostki Milicji Obywatelskiej.”,

3) po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:

„§ 11a. 1. W razie wniesienia przez osobę zatrzymaną zażalenia na zatrzymanie, należy niezwłocznie przekazać do właściwego sądu kopię protokołu zatrzymania osoby oraz materiały uzasadniające zatrzymanie.

2. Postanowienie sądu o zwolnieniu osoby zatrzymanej podlega niezwłocznemu wykonaniu.”,
- 4) § 13 otrzymuje brzmienie:
 „§ 13. Na żądanie osoby zatrzymanej zawiadamia się bezzwłocznie o zatrzymaniu wskazaną przez zatrzymanego osobę, zakład pracy lub uczelnię.”,
- 5) dodaje się załącznik do rozporządzenia w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczyk*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1989 r. (poz. 317)

PROTOKÓŁ ZATRZYMANIA OSOBY

..... dnia ..... 19... r. godz. ....

Ja ..... z .....
 (stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki)

w ..... działając na mocy:

*) art. 206 § 1 kpk; art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów; art. 72 § 1 kpow; art. 74 § 1 i 2 kpow

w dniu ..... o godz. ....

dokonałem zatrzymania .....
 (imię i nazwisko)

s.(c.) ..... z d. ....

ur. .... w ..... zam. ....

..... miejsce pracy .....

..... którego tożsamość ustaliłem na podstawie .....

..... z następujących przyczyn: .....
 (nazwa i nr dokumentu)

..... (szczegółowo opisać przyczyny i okoliczności zatrzymania)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zatrzymany ..... pouczony o przysługującym mu prawie wniesienia do
 (imię i nazwisko)
 sądu zażalenia na zatrzymanie oraz prawie żądania zawiadomienia o zatrzymaniu osoby najbliższej, zgodnie
 z art. 206 § 1 i 4 kpk oświadczył, co następuje: .....

Na tym protokół zakończono i po odczytaniu podpisano

dnia ..... godz. ....

.....
 (podpis funkcjonariusza)

.....
 (podpis zatrzymanego)

1 Rozmowa z zatrzymanym na temat stanu jego zdrowia .....

2. Opinia lekarza .....

3. Decyzja uprawnionego funkcjonariusza o dalszym postępowaniu z zatrzymanym .....

4. Potwierdzenie przez zatrzymanego odbioru kopii protokołu zatrzymania

data ..... godz. ....

.....
 (podpis zatrzymanego)

*) Niepotrzebne skreślić

318

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓLPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 26 września 1989 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie ceł i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone
 w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą oraz zasad klasyfikacji taryfowej tych towarów.**

Na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 oraz art. 15 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1989 r. Nr 35, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załączniki nr 1 i nr 2 do rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 15 grudnia 1988 r. w sprawie ceł i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towa-

rowym z zagranicą oraz zasad klasyfikacji taryfowej tych towarów (Dz. U. Nr 40, poz. 322) otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1 i nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 października 1989 r.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
 w z. J. Kaczurba

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Współpracy Gospodarczej z
Zagranicą z dnia 26 września 1989 r.
(poz. 318)

TARYFA CELNA PRZYWOZOWA

Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru	Podstawy wymiaru cła	
		jednostka miary towaru	cło w złotych od jednostki miary towaru
1	2	3	4
0675-9	1. Broń palna. pneumatyczna i gazowa:		
	1) broń palna sportowa i pistolety startowe	szt.	2.500
	2) broń pneumatyczna sportowa	szt.	6.000
	3) broń palna myśliwska:		
	a) śrutowa	szt.	54.000
	b) kulowa, śrutowo-kulowa	szt.	120.000
	4) pistolety gazowe	szt.	60.000
0932-2 0939-3	2. Urządzenia do reprodukcji dokumentów: powielacze, kopiarki, kserografy, urządzenia do reprodukcji dokumentów pozostałe; ich części	kg	3.000
	3. Samochody osobowe ogólnego przeznaczenia i samochody osobowe specjalizowane (służby zdrowia, milicyjne, straży pożarnej, taksówki i ruchomych ekip technicznych) — przeznaczone do przewozu do 9 osób łącznie z kierowcą:		
	1) z silnikiem spalinowym samozapłonowym (wysokoprężnym), oprócz samochodów objętych pkt 3, o pojemności skokowej silnika:		
	a) do 1800 cm ³ włącznie	cm ³ poj. sil.	1.800
	b) powyżej 1800 cm ³	cm ³ poj. sil.	2.700
	2) z silnikiem spalinowym z zapłonem iskrowym (niskoprężnym), oprócz samochodów objętych pkt 3, o pojemności skokowej silnika:		
	a) do 1600 cm ³ włącznie	cm ³ poj. sil.	2.100
	b) powyżej 1600 cm ³	cm ³ poj. sil.	3.000
	3) samochody bez silnika spalinowego (z silnikiem wymontowanym lub nie zamontowanym i nie zgłoszonym razem z samochodem do odprawy celnej) lub z silnikiem spalinowym, którego dane techniczne nie odpowiadają konstrukcyjnie typowi samochodu	kg	4.500
	4) pozostałe	kg	2.000
	Uwaga 1: Samochody objęte niniejszą pozycją podlegają cłu podwyższonemu o 50%, jeżeli od roku wyprodukowania samochodu do roku zgłoszenia go do odprawy celnej upłynęło więcej niż 5 (pięć) lat, wliczając rok kalendarzowy, w którym samochód został wyprodukowany, jak również rok kalendarzowy, w którym samochód został zgłoszony do odprawy celnej. Cłu podwyższonemu o 50% podlegają również samochody, których roku produkcji nie można ustalić w czasie odprawy celnej.		
	Uwaga 2: Przy ustalaniu stawki celnej od samochodów objętych pkt 1 i 2 niniejszej pozycji ułamek części liczby wyrażającej pojemność skokową silnika zaokrąglą się według zasady: — do 0,5 cm ³ — w dół, — powyżej 0,5 cm ³ — w górę.		
	Uwaga 3: Samochody objęte pkt 1 i 2 niniejszej pozycji, zgłoszone do odprawy celnej z silnikami, których rodzaju i (lub) pojemności skokowej nie można ustalić w czasie odprawy celnej, podlegają cłu według pkt 3 niniejszej pozycji.		

1	2	2	4
	<p>4. Samochody osobowo-ciężarowe (kombi), ciężarowo-osobowe (towos), dostawcze i lekkie ciężarowe o ładowności do 2 ton (w tym pikapy, furgony, półciężarowe) oraz wszelkie kempingowe:</p> <p>1) z silnikiem spalinowym, oprócz samochodów objętych pkt 2</p> <p>2) samochody bez silnika spalinowego (z silnikiem wymontowanym lub nie zamontowanym i nie zgłoszonym razem z samochodem do odprawy celnej) lub z silnikiem spalinowym, którego dane techniczne nie odpowiadają konstrukcyjnie typowi samochodu</p> <p>3) pozostałe</p> <p>Uwaga 1: Samochody objęte niniejszą pozycją podlegają cłu podwyższonemu o 50%, jeżeli od roku wyprodukowania samochodu do roku zgłoszenia go do odprawy celnej upłynęło więcej niż 5 (pięć) lat, wliczając rok kalendarzowy, w którym samochód został wyprodukowany, jak również rok kalendarzowy, w którym samochód został zgłoszony do odprawy celnej.</p> <p>Cłu podwyższonemu o 50% podlegają również samochody, których roku produkcji nie można ustalić w czasie odprawy celnej.</p> <p>Uwaga 2: Przy ustalaniu stawki celnej od samochodów objętych pkt 1 niniejszej pozycji ułamkową część liczby wyrażającej pojemność skokową silnika zaokrągla się według zasady:</p> <p>— do 0,5 cm³ — w dół, — powyżej 0,5 cm³ — w górę.</p> <p>Uwaga 3: Samochody objęte pkt 1 niniejszej pozycji, zgłoszone do odprawy celnej z silnikami, których rodzaju i (lub) pojemności skokowej nie można ustalić w czasie odprawy celnej, podlegają cłu według pkt 2 niniejszej pozycji.</p>	<p>cm³ poj. sil. 1.200</p> <p>kg 2.400</p> <p>kg 1.200</p>	
0715 0719-7 087 102 1134 1135	<p>5. Samochody ciężarowe (oprócz objętych poz. 4) i ciągniki drogowe z wyposażeniem do specjalnych celów na podwoziach samochodów ciężarowych; autobusy:</p> <p>1) z silnikiem o pojemności skokowej do 3000 cm³ włącznie, oprócz samochodów objętych pkt 3:</p> <p>a) spalinowym samozapłonowym (wysokoprężnym)</p> <p>b) spalinowym z zapłonem iskrowym (niskoprężnym)</p> <p>2) pozostałe z silnikiem spalinowym, oprócz samochodów objętych pkt 3:</p> <p>a) samozapłonowym (wysokoprężnym)</p> <p>b) z zapłonem iskrowym (niskoprężnym)</p> <p>3) pojazdy samochodowe bez silnika spalinowego (z silnikiem wymontowanym lub nie zamontowanym i nie zgłoszonym razem z samochodem do odprawy celnej) lub z silnikiem spalinowym, którego dane techniczne nie odpowiadają konstrukcyjnie typowi samochodu</p> <p>4) pozostałe</p> <p>Uwaga 1: Samochody objęte niniejszą pozycją podlegają cłu podwyższonemu o 20%, jeżeli od roku wyprodukowania samochodu do roku zgłoszenia go do odprawy celnej upłynęło więcej niż 5 (pięć) lat, wliczając rok kalendarzowy, w którym samochód został wyprodukowany, jak również rok kalendarzowy, w którym samochód został zgłoszony do odprawy celnej.</p> <p>Cłu podwyższonemu o 20% podlegają również samochody, których roku produkcji nie można ustalić w czasie odprawy celnej.</p> <p>Uwaga 2: Przy ustalaniu stawki celnej od samochodów objętych pkt 1 i 2 niniejszej pozycji ułamkową część liczby wyrażającej pojemność skokową silnika zaokrągla się według zasady:</p> <p>— do 0,5 cm³ — w dół, — powyżej 0,5 cm³ — w górę.</p> <p>Uwaga 3: Pojazdy samochodowe objęte pkt 1 i 2 niniejszej pozycji, zgłoszone do odprawy celnej z silnikami, których rodzaju i (lub) pojemności skokowej nie można ustalić w czasie odprawy celnej, podlegają cłu według pkt 3 niniejszej pozycji.</p>	<p>cm³ poj. sil. 600</p> <p>cm³ poj. sil. 900</p> <p>cm³ poj. sil. 300</p> <p>cm³ poj. sil. 450</p> <p>kg 900</p> <p>kg 180</p>	
	<p>6. Części i akcesoria środków transportu samochodowego: karoserie i ich elementy, silniki i ich części, przekładnie, skrzynie biegów, mosty napędowe, sprzęgła, hamulce, prądnice, alternatory, regulatory, silniki elektryczne, reflektory, lampy, urządzenia zapłonowe, osprzęt instalacyjny, akumulatory, mechanizmy kierownicze, wały napędowe, chłodnice, koła jezdne, pasy bezpieczeństwa itp.</p>	kg	4.500

1	2	3	4
1152	7. Urządzenia elektroniczne zawodowe (oprócz osobno wymienionych): nadajniki radiofoniczne i telewizyjne, automaty muzyczne, kuchnie mikrofalowe itp.	kg	1.500
1153-1	8. Odbiorniki radiofoniczne: 1) przenośne turystyczne i turystyczno-samochodowe 2) amplifonery (odbiorniki stereofoniczne bez głośników) i pozostałe	szt. szt.	24.000 30.000
1153-2	9. Odbiorniki telewizyjne 1) z ekranem do odbioru czarno-białego, z zasilaniem sieciowym 2) z ekranem do odbioru kolorowego, z zasilaniem sieciowym 3) przenośne turystyczne z ekranem do odbioru kolorowego 4) pozostałe	szt. szt. szt. szt.	30.000 90.000 36.000 9.000
1153-3	10. Zestawy kombinowane elektronicznego sprzętu powszechnego użytku: 1) w jednej obudowie: a) radio-telewizor-magnetofon b) radio-telewizor-gramofon, radio-magnetofon-gramofon, magnetofon-telewizor c) z magnetowidem d) radioodtworacz e) pozostałe	szt. szt. szt. szt. szt.	120.000 100.000 200.000 40.000 80.000
1153-4	Uwaga: Zestawy kombinowane segmentowe typu wieża podlegają cłu w wysokości sumy cła od poszczególnych urządzeń wchodzących w skład zestawu. 11. Sprzęt elektroakustyczny i elektrowizyjny powszechnego użytku: 1) gramofony cyfrowe — dyskofony — odczytywacze dysków dźwiękowych — gramowidy — dyskowidy — odczytywacze dysków wizyjnych — magnetowidy i odtwarzacze wizji i dźwięku — tunery TV — tunery video 2) gramofony pozostałe i magnetofony 3) odtwarzacze i dyktafony 4) pozostałe — oprócz zestawów segmentowych typu wieża	szt. szt. szt. szt.	180.000 18.000 9.000 36.000
1153-9	Uwaga: Zestawy audiowizualne lub muzyczno-audiowizualne segmentowe — typu wieża podlegają cłu w wysokości sumy cła od poszczególnych urządzeń wchodzących w skład zestawu. 12. Elektroniczny sprzęt powszechnego użytku — pozostały, oprócz aparatów dla źle słyszających: 1) przedwzmacniacze i wzmacniacze 2) korektory częstotliwości akustycznej 3) elektroniczne gry telewizyjne 4) kamery telewizyjne i magnetowidowe 5) przenośne kamery telewizyjne z wbudowanymi magnetowidami; systemy mikrowizyjne — magnetowid, mikrofon, kamera do nagrywania barwnych obrazów — we wspólnej obudowie 6) projektory telewizyjne (wideoskopy) 7) pozostały	szt. szt. szt. szt. szt. szt. kg	36.000 27.000 12.000 180.000 450.000 45.000 6.000
2442	13. Spirytus (alkohol etylowy) rektyfikowany; wyroby spirytusowe czyste i gatunkowe; likiery, wódki czyste i gatunkowe, kremy, koniaki, araki itp.	l	20.000
2443			
255	14. Tytoń i wyroby tytoniowe	kg	5.400
2811	15. Instrumenty muzyczne oraz ich części i akcesoria muzyczne: 1) elektronowe i elektromechaniczne 2) pozostałe	szt. kg	18.000 bez cła
	16. Taśmy magnetofonowe i magnetowidowe (z zapisem i bez), cyfrowe płyty dyskowe (kompaktowe) dźwiękowe i wizyjne: 1) taśmy magnetofonowe i magnetowidowe w postaci stosowanej w sprzęcie elektronicznym powszechnego użytku: a) taśmy magnetofonowe b) taśmy magnetowidowe 2) taśmy magnetofonowe i magnetowidowe pozostałe	szt. szt. kg	900 3.000 18.000
	17. Pozostałe towary nie objęte pozycjami 1—16 Uwaga ogólna: Podstawą stosowania taryfy celnej jest klasyfikacja Systematycznego wykazu wyrobów, chyba że rozporządzenie Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą lub taryfa stanowi inaczej.		bez cła

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Współpracy Gospodarczej z
Zagranicą z dnia 26 września 1989 r.
(poz. 318)

TARYFA CELNA WYWOZOWA

Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru	Cło od wartości w %
1	2	3
	1. Kamienie szlachetne i ozdobne — również pochodzenia organicznego oraz wyroby z nich; wyroby jubilerskie, złotnicze, grawerskie i pokrewne (oprócz nakryć stołowych srebrnych i srebrzonych), dewocjonalia i wyroby kultu religijnego — nawet z kamieniami szlachetnymi i ozdobnymi, również pochodzenia organicznego; monety; wyroby brązownicze (odlewy) i kowalstwa artystycznego: 1) wyroby z metali nieszlachetnych nawet pokryte metalami szlachetnymi oraz wyroby brązownicze (odlewy) i kowalstwa artystycznego 2) pozostałe	100 200
1323 1324 1335 134 1354 1359	2. Wyroby kosmetyczne, perfumeryjne, farmaceutyczne, chemii gospodarczej i materiały fotochemiczne	200
15	3. Wyroby ze szkła wytworzone po 1945 r.: 1) szkło stołowe i galanteryjne oraz ozdoby choinkowe 2) szkło kryształowe i pozostałe	bez cła 50
16	4. Wyroby ceramiki szlachetnej wytworzone po 1945 r. (porcelana, porcelit, fajans, kamionka itp.): 1) porcelana stołowa i galanteria porcelanowa 2) pozostałe	200 100
174 1774 1777	5. Meble, wyroby stolarskie i ze słomy oraz galanteria drzewna	100
195	6. Dywany, chodniki, kilimy, gobeliny, narzuty, kapy i inne wyroby przemysłu tkanin dekoracyjnych oraz wyroby ażurowe i pasmanteryjne: 1) wełniane, bawełniane i bawełnopodobne 2) pozostałe	200 100
2119-1	7. Polskie stroje ludowe kompletne; ich części z materiałów pospolitych — oprócz obuwia i futrzanych 8. Okrycia, ubiory z tkanin i dzianin (łącznie z okryciami na futrze) oraz obuwie wszelkie (w tym gumowe i tekstylno-gumowe): 1) kierzce, pantofle domowe 2) pozostałe	bez cła 50 300
2215 2216 223	9. Skóry futrzane wyprawione, barwione i uszlachetnione oraz wyroby z nich; odzież skórzana i ze sztucznej skóry	100
2272, 2273 2881-6	10. Wyroby kaletnicze, galanteryjne — nieskórzane i z substytutów skóry oraz parasole	200
2443 247 2483 253	11. Wyroby spirytusowe czyste, gatunkowe, wyroby winiarskie, piwo, woda mineralna i napoje bezalkoholowe	bez cła
26, pozostałe z 24, pozostałe z 25, 40, 4112, 4361-3	12. Wyroby przemysłu spożywczego, produkty upraw polowych i łąkowych oraz pieczarki i grzyby leśne: 1) grzyby suszone w ilości do 0,25 kg 2) pozostałe	bez cła 300
	Uwaga: Na wywóz towarów objętych pkt 2 niniejszej pozycji wymagane jest pozwolenie.	
2711 2712 2713 992 993 995	13. Wydawnictwa prasowe (w pojedynczych egzemplarzach każdego numeru, chociażby skompletowane i oprawione) oraz wydawnictwa dziełowe i akcydensy (książki, atlasy, encyklopedie, słowniki, albumy, nuty, mapy i ich reprinty), reprodukcje dzieł sztuki, kalendarze, plakaty, prospekty, dokumenty i akta, reprodukcje fotograficzne na wszelkim podłożu, nalepki filumenistyczne w ilości do 100 sztuk itp. — wydane po 1945 r.; wydane po 1970 r. znaczki pocztowe i podobne filatelistyczne polskie w ilości do 30 szt.	bez cła

1	2	3
2811	14. Instrumenty muzyczne; ich części i akcesoria:	
2812	1) pianina i fortepiany	300
	2) pozostałe	200
	Uwaga: Na wywóz towarów objętych pkt I niniejszej pozycji wymagane jest pozwolenie.	
1335-8	15. Taśmy magnetofonowe i magnetowidowe (z zapisem i bez), płyty gramofonowe, płyty dyskowe	
2814	dźwiękowe i wizyjne itp. do zapisu dźwięku i (lub) obrazu	bez cła
282	16. Zabawki i gry towarzyskie; artykuły politechniczne: modele, mikronapędy i urządzenia do stero-	
283	wania modeli, zestawy narzędzi do majsterkowania itp.:	
	1) zabawki z materiałów włókienniczych pochodzenia polskiego	20
	2) pozostałe	100
	17. Wyroby pamiątkarskie i dekoracyjne oraz sztuczna biżuteria, nawet objęte innymi pozycjami,	
	oprócz kilimów, gobelinów, chodników i dywanów innych niż ręcznie tkane i wiązane — wytwor-	
	zone po 1945 r. sposobem rękodzielniczym z materiałów pospolitych (w tym choinki z tworzyw	
	sztucznych):	
	1) pochodzenia polskiego o wartości do 100.000 złotych łącznie w przesyłce	bez cła
	2) pozostałe (w tym nadwyżki przekraczające łączną wartość towarów podaną w pkt 1)	50
	18. Obrazy, grafiki i rzeźby wytworzone z materiałów pospolitych — wykonane po 1945 r.	bez cła
	19. Towary, nawet objęte innymi pozycjami, wytworzone przed 1945 r.	300
	20. Towary nie objęte pozycjami 1—18 i towary wywożone w ilościach wskazujących na handlowy	
	charakter przesyłki:	
	1) towary wywożone w ilościach wskazujących na handlowy charakter przesyłki	300
	2) pozostałe	200
	Uwaga: Na wywóz towarów objętych pkt I niniejszej pozycji wymagane jest pozwolenie.	
	Uwagi ogólne:	
	1. Podstawą stosowania taryfy celnej jest klasyfikacja Systematycznego wykazu wyrobów, chyba	
	że rozporządzenie Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą lub taryfa stanowi inaczej.	
	2. Za materiały (surowce) pospolite należy uważać wszystkie materiały, z wyjątkiem kamieni szla-	
	chetnych i ozdobnych — również pochodzenia organicznego (perły prawdziwych, korali prawdzi-	
	wych, bursztynu, gagatu i kości słoniowej), metali szlachetnych oraz masy perłowej i szylkretu.	

319

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 6 września 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1987 r. w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 46, poz. 248) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1987 r. w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 15, poz. 92 i z 1989 r. Nr 46, poz. 248), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) przepisów § 10, 11 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1987 r. w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 15, poz. 92) w brzmieniu:

„§ 10. Przy powoływaniu rad nadzorczych na okres

kadencji 1987—1990 nie stosuje się terminów określonych w § 1 ust. 1 i 2.

- § 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1985 r. w sprawie organizacji, zasad i trybu działania rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 43, poz. 203).

- § 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

- 2) przepisu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 46, poz. 248) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: M. Czariski

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Pracy i Polityki Socjalnej z dnia
6 września 1989 r. (poz. 319)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 kwietnia 1987 r.

w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kandydatów na członków Naczelnej Rady Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „Zakładem”, zgłaszają Prezesowi Rady Ministrów organizacje i organy, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137), zwanej dalej „ustawą”, co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem kadencji Naczelnej Rady Nadzorczej.

2. Kandydatów na członków rad nadzorczych oddziałów Zakładu zgłaszają właściwym terenowym organom administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego organizacje i organy, o których mowa w art. 19 ust. 2 ustawy, co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem kadencji rad nadzorczych.

3. Organizacje i organy właściwe do zgłaszania kandydatów do Naczelnej Rady Nadzorczej i rad nadzorczych oddziałów Zakładu mogą przedstawiać wspólnych kandydatów.

4. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o radach nadzorczych, rozumie się przez to Naczelną Radę Nadzorczą i rady nadzorcze oddziałów.

§ 2. 1. Mandat członka rady nadzorczej wygasa:

- 1) z upływem kadencji,
- 2) w razie zrzeczenia się funkcji,
- 3) w razie odwołania na wniosek organizacji lub organu, które zgłosiły kandydaturę,
- 4) w razie śmierci członka rady nadzorczej.

2. Uzupełnienie składu rady nadzorczej w czasie trwania kadencji następuje w trybie przewidzianym dla powołania.

§ 3. 1. Rady nadzorcze mogą wybrać spośród swoich członków zastępców przewodniczącego rady.

2. Kandydatów na zastępców przewodniczącego rady nadzorczej zgłasza jej przewodniczący.

§ 4. 1. Rady nadzorcze podejmują uchwały na zebraniach plenarnych.

2. Zebrania plenarne rady nadzorczej zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 liczby członków rady.

3. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków rady nadzorczej.

4. Rady nadzorcze mogą spośród swoich członków powoływać prezydium rad, stałe komisje problemowe oraz komisje doraźne do spraw określonego rodzaju.

5. Do badania zasadności odwołań od decyzji oddziałów Zakładu rady nadzorcze oddziałów mogą powoływać zespoły opiniujące w składzie: przewodniczący i dwaj członkowie.

6. Prezydium rady jest jej organem wykonawczym działającym między posiedzeniami plenarnymi.

7. Zakres działania i skład organów rady nadzorczej, wymienionych w ust. 4, oraz szczegółowy tryb pracy rady określa uchwalony przez nią regulamin.

§ 5. 1. Naczelna Rada Nadzorcza i rady nadzorcze oddziałów współdziałają w realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Naczelna Rada Nadzorcza:

- 1) udziela radom nadzorczym oddziałów wytycznych w zakresie realizowania zadań określonych w ustawie,
- 2) koordynuje działalność rad nadzorczych,
- 3) ustala szczegółowe zasady współdziałania między radami nadzorczymi,
- 4) analizuje otrzymane od rad nadzorczych oddziałów wnioski, postulaty i inne wystąpienia i w zależności od uznania ich zasadności nadaje im dalszy bieg,
- 5) może uchwalać regulamin wzorcowy rad oddziałów.

3. Przewodniczący Naczelnej Rady Nadzorczej może powoływać stałe lub doraźne zespoły doradcze spośród przewodniczących rad nadzorczych oddziałów.

4. W sprawach wymagających wiedzy specjalistycznej przewodniczący Naczelnej Rady Nadzorczej może zasięgać opinii specjalistów i ekspertów oraz zlecać im opracowywanie niezbędnych ekspertyz, opinii i projektów.

§ 6. 1. Członkom rad nadzorczych w okresie pełnienia funkcji przysługują:

- 1) diety i inne należności z tytułu podróży służbowych związanych z wykonywaniem zadań członka rady nadzorczej — na zasadach i w wysokości określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju,
- 2) wynagrodzenie za udział w posiedzeniach — na zasadach i w wysokości określonych w ust. 2—5.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 3, członkowi rady za udział w posiedzeniach plenarnych rady oraz w nosieniach jej prezydium, komisji i zespołów.

3. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach nie przysługuje osobie pełniącej funkcję przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego rady w ramach stosunku pracy.

4. Członek rady otrzymuje wynagrodzenie za każdy dzień, w którym brał udział w posiedzeniach wymienionych w ust. 2. W razie zbiegu posiedzeń w tym samym dniu, członek rady otrzymuje wynagrodzenie za udział tylko w jednym posiedzeniu, bez względu na to, w ilu posiedzeniach uczestniczył.

5. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach przysługuje w kwocie odpowiadającej:

- 1) 200% pełnej diety, określonej w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 1 — dla przewodniczącego posiedzenia,
- 2) 150% takiej diety — dla innych członków rady.

§ 7. 1. Rady nadzorcze, kierując się względami sprawnej realizacji zadań określonych w ustawie, w drodze uchwały, ustalają, czy przewodniczący lub jego zastępcy mają pełnić funkcje w radzie w ramach stosunku pracy, oraz określają wymiar ich czasu pracy.

2. W razie ustalenia, że funkcja ma być pełniona w ramach stosunku pracy, powołanie na przewodniczącego

rady nadzorczej lub wybór na zastępcę przewodniczącego są równoznaczne z zawarciem umowy o pracę.

3. W okresie pełnienia funkcji, o których mowa w ust. 1, w ramach stosunku pracy przysługuje wynagrodzenie oraz odpowiednio inne uprawnienia:

- 1) przewodniczącemu Naczelnej Rady Nadzorczej — przewidziane dla Prezesa Zakładu,
- 2) zastępcy przewodniczącego Naczelnej Rady Nadzorczej — przewidziane dla wiceprezesa Zakładu,
- 3) przewodniczącemu rady nadzorczej oddziału — przewidziane dla dyrektora oddziału Zakładu,
- 4) zastępcy przewodniczącego rady nadzorczej oddziału — przewidziane dla zastępcy dyrektora oddziału Zakładu.

4. Liczba osób pełniących funkcję w ramach stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy — łącznie z przewodniczącym — nie może przekraczać:

- 1) w Naczelnej Radzie Nadzorczej — 3 osób,
- 2) w radzie nadzorczej — 2 osób.

5. Członkom rad nadzorczych pełniącym funkcję w radzie nie w ramach stosunku pracy, którzy wyróżniają się szczególną aktywnością, mogą być przyznawane nagrody pieniężne w ramach środków określonych dla poszczególnych rad przez Naczelną Radę Nadzorczą.

§ 8. Zakład zapewnia radom nadzorczym odpowiednie pomieszczenia, obsługę biurową i inne niezbędne środki do pracy.

Prenumeratę na rok następny przyjmuje się do dnia **31 października**. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tym terminie, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem i spowoduje dodatkowe koszty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem — zamówieniem” lub trzyodcinkowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się, prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłat. Druki „przelewów — zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanym po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. Na dowodzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy. Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.